Ankenævnet for Forsikring

Den 8. november 2017 blev i sag nr. 91158:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Sønderjysk Forsikring G/S
Jens Terp-Nielsens Vej 13
6200 Aabenraa

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring med ansvarsdækning i Sønderjysk Forsikring G/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade forvoldt af klagerens søn, hvor han til en fest og under alkoholpåvirkning gik op på taget af en parkeret bil, hvilket påførte bilen skader.

Selskabet har afvist at yde erstatning med henvisning til, at skaderne på bilen er forvoldt ved en forsætlig handling.

Hændelsen er ikke anmeldt til politiet.

Klageren har i anmeldelsen af 8/6 2017 til selskabet bl.a. anført:

> "Skaden skete da jeg var til en fest, og efter at have drukket nogle genstande går jeg og nogle bekendte rundt. Vi støder på en bil og en af disse bekendte ligger sig ovenpå bilens tag. Idet at jeg går op til ham træder jeg på bilens tag i kådhed. Hvilket resulterer i 4 små buler på bilens tag.
> ...
> Jeg mener jeg er ene-ansvarlig.
> Jeg mener at skaden er sket på grund af min stående vægt og ikke den bekendte som lå på taget".

Klageren har i klageskemaet af 28/7 2017 til nævnet bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**

Ansvarssag. Vores 17-årige søn ... er under en fest og under alkoholpåvirkning i kådhed steget op på et biltag, hvilket har forårsaget skader i form af buler på biltaget.

[Sønnen] har erkendt ansvar i form af manglende omtanke (culpa), men ikke forsæt (dolus). Selskabet vurderer, at skaden er påført med sandsynlighedsforsæt.

Sandsynlighedsforsæt er et (strafferetligt) begreb, der anvendes, hvis det ikke kan fastslås med sikkerhed, at tiltalte har handlet med direkte forsæt. Tiltalte kan i så fald alligevel dømmes for en forsætlig gerning, hvis det kan lægges til grund, at tiltalte fandt det overvejende sandsynligt, at handlingens resultat vil indtræde (f.eks. en personskade).

Til støtte for sin vurdering har selskabet henvist til ankenævnets kendelse i sag nr. 74.225, hvor nævnet har statueret forsæt i en sag, hvor skadevolder har kastet en Rosendahl prop med metalbund i ansiget på et andet menneske. Jeg er ikke enig i, at denne kendelse kan overføres til nærværende situation.

I stedet mener jeg at sagen mest ligner sag nr. 80.409. Her fandt nævnet, at en 19-årlig havde forvoldt en vandskade på et diskoteks toilet ved grov uagtsomhed. Skadevolder havde benyttet et fungerende vandrør til kropshævninger, hvorved røret knækkede. Nævnet fandt, at handlingen indebar en nærliggende risiko for skade på vandrøret og deraf følgende vandskade, men nævnet fandt udtrykkeligt ikke grundlag for at antage, at skadevolder havde handlet forsætligt.

Jeg vedlægger et A4-ark med et kort resumé af nævnets nyere praksis vedrørende afgrænsningen mellem forsæt og uagtsomhed, idet jeg finder forsikringsselskabets henvisning til ankenævnets praksis unuanceret og misvisende.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Ansvarsdækning.

Herudover ligger det mig meget på sinde, at Sønderjysk Forsikring mere generelt genovervejer sit brug af nævnets kendelse i sag nr. 74.225. Sådan, som kendelsen er brugt i denne sag, statuerer Sønderjysk Forsikring (sandsynligheds-)forsæt når blot der foreligger 'en indlysende sandsynlighed for, at der sker skade' (citat fra selskabets brev af 13. juni 2017). En så vidtgående anvendelse af forsætsbegrebet fritager selskabet ret vilkårligt fra at hæfte for uagtsomhed, især ved grov uagtsomhed. Dette stemmer ikke med forsikringsbetingelserne og kan efter min bedste overbevisning heller ikke læses ud af nævnets praksis."

Selskabet har i brev af 14/8 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Klagen drejer sig om, at vi har afvist en anmeldt ansvarsskade, hvor klagers 17 årige dreng ... den 3. juni ca. kl. 22 sammen med nogle bekendte, gik rundt på [vej] i [by], i forbindelse med en fest.

[Sønnen] vælger at gå op på en parkeret bil og op på bilens tag. Der har ikke været nogen grund til at gå på bilen. [Sønnen] mener at han gjorde det i kådhed.

Vi behandler sagen jf. Familiens Basisforsikring II.

I den forbindelse henviser vi til forsikringsbetingelserne for Familiens Basisforsikring punkt 18.4.1, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker ansvar for skade forvoldt med forsæt, medmindre skadevolderen er under 14 år eller har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand.

Vi mener at handlingen, hvor [sønnen] på 17 år, bevidst vælger at gå op på en bil og gå rund på bilens tag, ligger ud over grov uagtsomhed. Når en 17 årig bevist går op på taget af en bil, muligvis for at blære sig over for sine venner, er skader på bilen (ridser og buler) en så indlysende konsekvens af handlingen, at dette kan sidestilles med en forsætlig handling.

Ud fra ovenstående og med henvisning til betingelserne, må vi fastholde vores afgørelse om, at skaderne på bilen er forvoldt ved en forsætlig handling.

Hændelsen er på nuværende tidspunkt ikke anmeldt tit politiet.

[Forsikringsselskabet] der har bilen forsikret har oplyst, at bilen som [sønnen] gik rundt på, ved handlingen blev totalskadet og [forsikringsselskabet] oplyser, at de har betalt totalskadeerstatning til ejer af bilen."

Klageren har i mail af 19/8 2017 til nævnet bl.a. anført:

"1) Der er fra skadevolders side erkendt ansvar (culpa) for bulerne i biltaget. Det samme gælder dog ikke ridserne. Der var tale om en bil men en betydelig alder, hvor ridser i lakken er sædvanlige som brugsspor og som følge af almindelig slitage. Da selskabet hverken har påvist eller sandsynliggjort hvordan ridserne er opstået, finder jeg at nævnet bør se bort fra dem.

2) Selskabets udsagn om, at 'Hændelsen er på nuværende tidspunkt ikke anmeldt til politiet' demonstrerer så udmærket den vildfarelse, selskabet befinder sig i ved sin juridiske vurdering af sagen. Forestillingen om, at en dansk domstol nogensinde ville bedømme [sønnens] handling som en forsætlig og dermed kriminel gerning, er en grov misforståelse af hærværksbegrebet. [Sønnen] ville aldrig drømme om at foretage sig en handling, hvor han kan forudse, at andres ejendom lider skader. Han har i den pågældende situation fejlbedømt, hvad taget på en mindre bil kan holde til. Længere er denne sag ikke, og der er ingen grund til at selskabet prøver på at male [sønnen] op i et bestemt hjørne."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Ansvarsforsikringen**
(afsnit 18)

18. Privatansvar
Denne forsikring dækker i de tilfælde, hvor en sikret pådrager sig et juridisk erstatningsansvar for skader på personer etter ting forvoldt i forsikringstiden.
...

18.1. Forsikringen dækker de sikredes ansvar:

18.1.1 som privatpersoner

...

18.4. Følgende ansvar er ikke dækket:

18.4.1. Ansvar for skader forvoldt med forsæt, medmindre skadevolderen er under 14 ar etter har manglet evnen tit at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt til selskabet, at hendes søn til en fest og under alkoholpåvirkning gik op på taget af en parkeret bil, hvilket påførte bilen skader. Klageren har blandt andet anført, at det skete i kådhed og på grund af manglende omtanke, og at sønnen i situationen fejlbedømte, hvad taget på en mindre bil kunne holde til.

Klageren anerkender, at sønnens handlinger har været årsag til bulerne i biltaget, men bestrider, at sønnen har påført ridserne på taget.

Selskabet har afvist at yde erstatning med henvisning til, at skaderne på bilen er forvoldt ved en forsætlig handling. Selskabet har blandt andet anført, at der ikke har været nogen grund til at gå på bilen, og at det ligger ud over grov uagtsomhed, når en 17-årig går rundt på taget af en bil. Ifølge selskabet er skader på bilen en så indlysende konsekvens af handlingen, at dette må sidestilles med en forsætlig handling.

Det fremgår af sagen, at hændelsen ikke er anmeldt til politiet.

Efter almindelige forsikringsretlige principper har en forsikringstager handlet forsætligt, selvom han ikke har haft til hensigt at fremkalde forsikringsbegivenheden, men dog har anset forsikringsbegivenheden som en overvejende sandsynlig følge af sin handling (sandsynlighedsforsæt).

Nævnet bemærker, at sønnen var 17 år på tidspunktet for hændelsen, hvorfor nævnet ikke har taget særligt hensyn til skadevolderens alder ved vurderingen af, om der er handlet forsætligt.

Nævnets flertal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen og på baggrund af en samlet vurdering finder flertallet, at sønnen i situationen har forstået, at det at gå op på taget af en mindre personbil nødvendigvis eller overvejende sandsynligt ville føre til, at taget på bilen ville blive bulet.

Der er blandt andet lagt vægt på, at der allerede lå en anden person på bilens tag, og at det er almindeligt kendt, at en bils karosseri, herunder bilens tagflade, består af forholdsvis tynde metalplader, der let bliver bulede. Flertallet har endvidere lagt vægt på, at selskabet har oplyst, at bilen som følge af sønnens handling blev totalskadet.

Flertallet finder herefter, at selskabet i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort, at sønnen handlede forsætligt, og kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til dette.

Det forhold, at sønnens handlinger var udslag af beruselse og kådhed, eller det forhold, at hændelsen ikke er anmeldt til politiet, kan ikke føre til andet resultat.

Det, som klageren har anført om, at sønnen bestrider at have påført ridser på bilens tag, kan heller ikke føre til andet resultat, idet bulerne må anses for den væsentligste del af skaderne.

Nævnets mindretal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen og efter en konkret vurdering finder mindretallet, at sønnens handlinger ikke indebar en så åbenlys risiko for, at der ville ske skade, at han var eller burde være klar over, at skaderne på bilen ville være en overvejende sandsynlig følge.

Der er blandt andet lagt vægt på, at sønnen, som sagen foreligger oplyst, ikke har hoppet på bilen eller på anden måde udvist en adfærd, der i særlig grad indebar en åbenlys risiko for skade. Der er endvidere lagt vægt på, at sønnens handlinger fremstår som en spontan indskydelse i forbindelse med, at en anden person lagde sig på bilen.

Mindretallet finder herefter, at selskabet ikke i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort, at sønnen handlede forsætligt. Selskabet har derfor ikke været berettiget til at afvise at yde forsikringsdækning med henvisning til, at sønnen har handlet forsætligt.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Mette Eisenhardt